

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ

ਮਃ ੫ ॥

ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੇ ॥
ਵਥੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੰਦੋ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥੨॥

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਅਸਮਾਨੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਲਿਸ਼ਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਚਿਰ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਗਤ ਵਿਚ ਚਲ ਰਿਹਾ ਵਰਤਾਰਾ ਵੀ ਛਿੰਨ-ਭੰਗਰ ਹੈ।
ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਉਸ ਮਾਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਭਾਵ ਸਿਮਰਣ ਹੀ ਅਸਲ ਸੋਹਣੀ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤ ਹੈ।੨।

The fifth Nanak tells that as the sparkle of the sky lightening is very short lived, same is the position of this cosmos. This too is very short lived.

So Pleasant and Precious only is this that one contemplates the Name of the Master.2.

ਪਉੜੀ ॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸੋਧਿ ਸਭਿ ਕਿਨੈ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀ ॥
ਜੋ ਜਨੁ ਭੇਟੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸੋ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥

ਗਉੜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦੀ ਚੌਥੀ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਫੁਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀਆਂ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਧ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਵੇਖ ਲਏ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਪਾਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, 'ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਪਵੈ' 'ਕੀਮਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ.....' ਉਸਦੀ ਕੀਮਤ ਪਾਣੀ ਅਖਰਾਂ ਵਿਚ ਮੁਮਕਿਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਲਕਿ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨੁਖ ਦਾ ਪਾਰ ਉਤਾਰਾ ਸੰਭਵ ਹੀ ਨਹੀਂ - 'ਸਸਾ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਅਬ ਹਾਰੇ॥ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰੇ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ॥'

I have deeply gone through all the scriptures, no one knows the true Worth of the Lord as this is impossible. To explain about Him in any of the words is not possible at all. All the scriptures are unanimously telling that one can't be emancipated without Simran.

ਮਹਾਤਮਾ ਬੁੱਧ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਭਿਖੂਆਂ ਨੂੰ ਫੁਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ 'ਮੇਰੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨ ਕਰਿਉ, ਇਸ ਨਾਲ ਮੋਹ ਨਾ ਪਾਇਓ। ਭਿਕਸ਼ੂਓ ! ਇਹ ਬੇੜਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੇਵਲ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੋਢੇ ਤੇ ਨਾ ਚੁਕੀ ਫ਼ਿਰਿਓ।'

Once Lord Buddha told his disciples 'not to run after my sermons and adore these because I have given these to you as a big boat/raft to reach across the ocean of the world. So please don't carry this raft/boat on your shoulders instead'.

ਗੁਰੂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਅਗੋਂ ਫੁਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੇਵਲ ਉਹ ਜਨ, ਜੋ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਖੁਭਦੇ ਹਨ ਉਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਡੁਬਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਮਨੁਖਾਂ, ਭਾਵ ਪੰਡਤਾਂ ਨੂੰ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕਟਾਖ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਤੂੰ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਪਠਨ/ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਰੁਝਿਆ ਰਹਣ ਕਰ ਕੇ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਜੇ ਅਸੀਂ, ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਸਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਜੀਭ ਤੇ ਵੀ, ਨੈਣਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਤੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ, ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਵਸਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੈਨੂੰ ਜਮਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਜਾਏਗਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕੀ ਉਤਰ ਦਏਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਨਾਮ ਤਾਂ ਜਪਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ' - 'ਤੁਮ੍ ਤਉ ਬੇਦ ਪੜਹੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੇ॥ ਮੇਰੀ ਜਿਹਬਾ ਬਿਸਨੁ ਨੈਨ ਨਾਰਾਇਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ

ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਜਮ ਦੁਆਰ ਜਬ ਪੁਛਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਕਹਸਿ ਮੁਕੰਦਾ॥'

Further the Guru makes it clear that only those go deep inside the Society of the Saints enjoy the True Divine Love of the Lord's Simran and not those who keep running through or peep deep inside the scriptures. Bhagat Kabir makes it clear while addressing the priestly class that 'they are engrossed in Scriptures alone while we, the Bhagats have enshrined the Lord in our minds by contemplating on His Name. On my tongue, into my eyes and in my mind is Lord's Name. But how will you answer at Yama's door when you will be asked about the balance of contemplation of Lord's Name !'

**ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਏਹ ਰਤਨਾ ਖਾਣੀ ॥
ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਣੀ ॥**

ਕਰਤਾ ਜੋ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਦਾ ਸਚ ਨਾਮ ਹੀ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਖਾਣ ਹੈ । ਪਰ ਜਿਸ ਦੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਭਾਗ ਲਿਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹੀ ਜੀਵ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

The True Name (Simran) of the Omnipresent Creator is the actual Mine of the various precious jewels. Only he contemplates His Lord in whose Lot it is so Writ.

ਤੋਸਾ ਦਿਚੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਹਮਾਣੀ ॥੪॥

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ! ਇਸ ਪ੍ਰਾਹੁਣੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਚੇ ਨਾਮ ਦਾ ਰਾਹ ਖਰਚ ਬਖਸ਼।੪।

ਮਨੁਖ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਹੁਣਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਗੇ ਜਾਣ ਲਈ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਖਰਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਫੁਰਮਾਣ ਹੈ - 'ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਰੇਲਾ॥'

O True Lord ! grant me the True Currency for my Journey unto You be comfortable.4.

In his composition Sohila also the Guru tells that the currency of Simran is very much required for our Journey to God to be comfortable which we must earn during our lifetime.

